

הלא ידוע

הבן הפחות מפורסם של משפחת שר-הביטחון, משה רייך. הוא אהוד (אורי) רייך. אהוד החליט להשתתף אף הוא במבולליה הצהרית של בני-משפחתו. עלי-כן הקדים אורי, בן ה-26, המעבד את משק אביו בנהלל, את ההצהרה לשושלת-דין עצמה: "יש לי במשפחה מיניסטר אחד, סופר אחד וארטיסט אחד - או פלא שאני צריך לעבוד קשה במשק כדי לפרנס את כולם?" • בין עיסוקיו הציבוריים וה-פרלמנטריים, מוצא ח"כ הגח"ל שלמה כהן-צידון פנאי לטפל גם בתחביבו - החברות באגודה המיוחדת של שוחרי הספורט בבריכת-השחייה בתל-אביב. ה-80 באגודה הם צעירים בני הגילים 50 - 80, המתכנסים ומתעמלים בוקר-בוקר, בשעות המוקדמות ליד הבריכה. כפרס על השגיהם הגיש להם כהן-צידון לאחרונה שי מקורי: ביקור מאורגן בכנסת. בקרוב הוא עומד לערוך להם גם טיול מאורגן אל פיס-גת התרמון.

הרוחות של

אורי זוהר

תקרית בלתי-יעימה אירעה לשחקני בית-השחקנים. הם הגיעו עם הצגת השלום, לפי אריסטופנס, לזכרון-יעקב, הציגו שם בפני אולם מלא. בתום ההצגה יצאו השחקנים להשתחזה בפני הקהל, אולם אף מחיאת כף אחת לא נשמעה. לפתע קם אחד מהנוכחים וצעק לעבר הכמאי-השחקן, אמנון מוסקין: "אתם חושבים, שאם אנחנו בזכרון אפשר להביא לנו חרא כזה? תחזיר מיד את הכסף!" השחקנים מיהרו להיעלם אל מאחרי הקלעים, אולם הקהל לא הירפה מהם. הוא הסם להם את דרך-היציאה במכו-ניות וטרקטורים, דרש את כספו חזרה. רק בהתערבות המשטרה, אשר הגיעה בבהילות במקום, הצליחו אנשי-האשרון להחליץ ולצאת לכיוון תל-אביב. • הכוונה הגדולה של הספירטואליזם הישראלי, מנהלת אולפני-הסרטה הרצליה, מרגוט קלאוזנר, ניד-המה כאשר שמעה מפי הכמאי אורי זוהר כי הצליח ליצור קשר ספירטואליסטי מסוג חדש, כמוהו לא ידעה מעולם. "הספירי-טואליזם שלך לא שווה שום דבר", אמר זוהר למרגוט, "אני למשל הצלחתי לדבר עם סבא שלי, אבל דרך טלפון". "זה לא יתכן", התלהבה מרגוט קלאוזנר מהבשורה, ביקשה פרטים נוספים על צורת המגע החדשה עם עולם-הרוחות. איך עשית את

באמצע הלילה חדרה

האשמה לדידת הצייר

והחרימה את יצירתו

שבוע נוכח הצייר גבריאל יערי, זמל-קרבי נשוי, המרכיב קופאזים ב-שעות-הפנאי שלו (העולם הזה 1603). כי האינקויזיציה לא הפסיקה לפעול - היא רק המרה את דתה ליהודית. כמו בספר של ימיה-ביניים, נעזרת האינקויזיציה הדתית בזרוע חילונית - המשטרה - כדי לכפות את חכ-מיה על היוצרים הכופרים. ובניגוד ל-קאטולים, ששרפו יהודים, משתפים ה-יהודים הקנאים פעולה עם הקאטולים. כי השבוע הוזמן יערי למשטרה. כש-חזר לביתו, אל אשתו מרתיקה הצעיר-רה (20), נתלה אליו רבי-פקד ושני שיט-רים, שבידם צ'רטיפוש.

הם ניגשו ישר לקיר, הורידו קולאזי-גודל 20 על 20 סנטימטר ובו השח-קנית בריט אוקלנד יושבת על כיסא-של כבוד - בדמות המאדונה הקדושה.

כתבר, שכאשר ראו כמרים קא-תוליים בארץ את הציור מארית ה-קדושה המודרנית באחד הצהרונים, הם התרתו, פירסמו כתבת-מחאה בביט-אונם סרה סאנטה, המופיע בירושלים, בלתייית התקפה חריפה על הצייר. משרד-הדתות, ובראשו השר זרח

הז? שאלה את זוהר. "מה זאת אומרת איך עשיתי את זה", השיב לה זוהר, "הסבא שלי גר בכפר-סבא ויש לשם חיוג ישרי". • מירי זמיר, מלכת-היופי של ישראל, לא תוכל לייצג את ישראל בתחרות הער-למית לבחירת מיס תבל, למרות שניכאו לה סיכויים מזהירים בתחרות זו. הסתבר כי מירי רצתה כל-יך להיות מלכת-היופי, עד שהחליטה להעלים את העובדה שטרם מלאו לה 18 שנים, כפי שמחייבות תקנות-התחרות. עתה, משגילו מארגני-התחרות את גילה האמיתי, החליטו להשאיר בבית ולא להסתכן ולהוליך שולל את מארגני תחרות מיס תבל. • את אכזבת-חיינו נחל העיתר-נאי יוסף (תומ"י) לפיד, לפני שבר-עיים. הוא מונה להחליף את דן בראמון בערבר-הראיונות במלון דן. לאור שפורסמה עובדה זו במודעות הסתבר, כי רק כרטיסים מעטים נמכרו לערבר-ראיונות זה, ולכן הוחלט לבטל. רק השבוע, כשפורסם מראש שלפיד יראיון את ח"כ שמעון פרס, בא הקהל למלון דן. • בערבר-ראיונות אחר, שנערך במלון שרתון, הצטרף הפיזמונאי דידי מנוסי למראיון שמואל שי, בחקירת המרואיינים. כאשר ראינו את העיתונאי שלמה נקדימון על ספרו לקראת שעת האפט, המספר את סיפור ההתרוצצות המדי-נית בתקופת הכוננות, שאל דידי את נקדי-מון: "תגיד לי בבקשה, למי בעצם מראשי-המדינה התכוונת כשקראת לספר בשם שעת האפט? שלמה נקדימון נבון, לא השיב על השאלה.

החברים

של ינוקא

אורחת בישראל היא הזמרת כרמלה קורן, מי שהיתה כוכבת תזמורת של-האחרי ועשתה לפני שנים קאריירה חיל-זמרת גדולה בגרמניה. כרמלה הגיעה לארץ עם בעלה הגרמני ועם בתה, מתכונת לרכוש בית בארץ ולהתיישב כאן. • אמנית ידועה אחרת הרוצה להתיישב בארץ היא הרקדנית הספרדית לאורה מולדרי. לאורה, המתגוררת במדרה, מופיעה בספרד ובארצות אמריקה הלאטינית עם להקת-מחול בגראת על שמה. לפני שנים רבות גם ביקרה בארץ. עתה היא כותבת לירידיה בארץ שיבררו את האפשרות להתיישבות כאן. לאלה שאינם יודעים: לאורה טולרו היא בתו של הסופר המצחן זלמן שניאור, שהשתמרה. • הוגג המור ביותר של הבהמה התל-אביבית, הוציא אף הוא תקליט. הווג הם הזמרת היפהפיה ירדנה הדר וחברה הקבוע מזה שלוש שנים, אלישע נמרי. השירים אותם משמיעה

שערו ריה!

כבשו את האוניברסיטה, והמתארת את ישו העירום, מחזיק בתת-מיקלע. הוא תלה את זה בתורו. אבל צרפת - אף זו של דה-גול - רחוקה מלהפעיל צנזורה חריפה כל-יך כלפי אמנות וחופש-הדיעה, כישראל ה-נאורה והדמוקרטית. התוצאה: אם יועמד גבריאל יערי ל-משפט, ייחפך ללא ספק לקדוש מעונה מודרני, לא פחות מן המאדונה שלו - ולסמל בינלאומי של אמן הנאבק נגד ה-כפייה המשטרית הקנאית, צרת-המוחין של כל הדתות. ובייתיים מסרבים משרדי הדתות, ה-משטרה והפרקליטות הראשית להגיב על החקירה המחפירה.

זרח-פטיג, היו אותה עת תחת אש-הביקורת על פעולותיהם נגד היישוב ה-חילוני. הם החליטו להוכיח שאין אצלם איפה ואיפה: אם אפשר לרדא את ה-אורח בשם הכפייה הדתית היהודית, אפי-שר לרדא אותו לא פחות בשם הכפייה הדתית הקאטולית. וכך אירע שבשראל של 1968 קורה מה שלא קורה עוד באיטליה של ה-ואתיקאן, בספרד של פראנקו או ברפוב-ליקות-הכננות הזעירות של דרום-אמרי-קה: אמן נחקר במשטרה, יצירתו הוח-רמה, וייתכן שהוא יועמד לדין - בעון ביצוע יצירה אמנותית. "האם אני עברייני?" התרתח השבוע יערי, "חקירות! משטרה! בית-משפט!

כנפיים לאפוחיות

הקים שלישייה בצרפו אליו את אחיו ואת פרץ נאול (35), עולה מברזיליה, שהיה מורה למוסיקה בטבריה. זה ארבע שנים שהם מופיעים יחד. בומן זה הספיקו להפיק שני תקליטים ולזכות בפרס ראשון בתחרות למפוחיות שאירגנה חברת המפוחיות הונר. אבל מה שניראה להם כשיא הביקוש אירע לפני שבועות מספר. הם עמדו להופיע בנהריה, כשקיבלו לפתע הזמנה לבוא גם לכפר-שבע. "מצטערם", השיבו, איננו יכולים להיענות להזמנה. אנו מופיעים בנהריה. מארגני-ההופעה בכפר-שבע הבינו את הרמז. הם שכרו מטוס מיוחד של חברת כנפי ישראל. מנהל החברה, גרי רוב, הטים אותם בעצמו לכפר-שבע ומשם, בתום ההופעה, כדי שיבצעו הופעה בנהריה.

האדלרים והמטוס הפרטי

אליו היה עולה ברעתם של הירדנים להפגין את ישובי עמק בית-שאן גם ביום הראשון, השבוע, היו הפגזים שלהם נופלים על ריק. מרבית תושבי ישובים אלה חזו במופע אמנותי באמפיתיאטרון בית-שאן. הופעת האמנים, שאורגנה על-ידי האמרגנים מרקו תורגמן וויטו, כללה מופעים של שייקה אופיר, צמד דרום, ג'ורג' נהרי, אילן ואילנית, ויפה ירקוני. אולם שיאו של הערב היה מופע של להקה בלתי-מוכרת עד לפני זמן לא רב - שלישית האדלרים עם מפוחיות-הפה שלה. בעצם רק שניים משלישית האדלרים הם אדלרים באמת. אלה הם דני אדלר (28) ודורו אדלר (23). הם נולדו בסג'רה, שם היה אביהם, חיים אדלר, מנגן במפוחית על הגורן; ואילו סבם היה אחד ממעבידיו של דויד בן-גוריון. רק דני ירש מאביו את האהבה למפוחית. אחיו העדיף כלי-נגינה אחרים. אבל כשיום אחד מצא דני בחנות מוסיקה מערכת מפוחיות יקרה יותר, הוא

ירדנה מעל התקליט נכתבו על-ידי אלישע והיא עצמה הלחינה להם מנגינות. תוך זמן קצר הפכו שירים אלה ללהיטים בכמה מהויסקוסקים של תל-אביב. • רבי-סרן הצנחנים לשעבר, משה ינוקא, שפתח דיסקוטק-ענק, החליט שמועדונו יהיה מוע-דון-חברים אמיתי. הוא הדפיס כרטיסי-חבר מהודרים, דאג לחלקם רק לאנשים הגונים שאינם מתפרעים בדיסקוטקים. לא עבר שבוע מאז חילק את הכרטיסים והסי-תבל לו כי פרחחים באים למועדונו כש-בידם כרטיסי-חבר. מישהו סחב כניראה חבילת כרטיסים, חילק אותה לחבריו. ינוקא מיהר לאסוף את כרטיסי-החבר מכל יידיה. הדפוס מייד כרטיסי-חבר חדשים - ממוס-פרים, ליתר ביטחון. • שופט-המחוז התל-אביבי, אליעזר גביון, נידהם השבוע כאשר באחד המשפטים שהתבררו בפניו עלתה לזכר-העדים עובדת משרד-הסעד חנה שיאר. כאשר התבקש הסניגור לציין את מקצועה של העדה הוא כינה אותה: "עובדת רחוב!" "מה זאת אומרת עובדת רחוב?" נידהם השופט. רק אז הוסבר לו כי זה הכינוי שהדובק משרד-הסעד לעובדת סוציאלית המשמשת כמדריכה חינוכית לילדי-רחוב. "די! די!" הפסיק השופט הנרגז את הסניגור, "צריך להודיע למשרד-הסעד ש ישנה מייד את התואר לשם אחרי!" • הלל נאמן, במאי ההצגה החדשה ב-קפא-תיאטרון הילסון, איפה אתה בנינה נעלם מתל-אביב, מייד לאחר הצגת-הבכורה של הלהקה החדשה שלו - התיאטרון הפתוח מזכירתו הודיעה לכל מי ששאל עליו, כי הוא נסע ללונדון. אותו זמן בילה נאמן חמישה ימים רחיי-שמשוחל בכפר-הגופש הצרפתי באכובי, עם ידידה חדשה.